

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a nr. 3255

4 PAGINI — 20 BANI

Simbătă 31 octombrie 1959

Se nasc noi păduri în Bărăgan

Era o dimineață frumoasă de toamnă, cu cerul senin și aerul proaspăt abia încălzit de razele soarelui. Pe drumul care duce din Filimon Sirbu spre malul Buzăului se iviră rînd pe rînd șapte camioane pline cu tineri. Glasurile lor sonore strălăteau pînă departe prin liniștea cîmpurilor, iar stegarile roșii, filifind în mers, păreau niște maci de purpură aprinsă în cenușul toamnei. După ce au trecut podul căii ferate, camioanele s-au oprit în plin cîmp și tinerii au sărit jos. Apoi au descărcat din camioane sape, hîrlețe și snopi de puițe de plopi și de singer.

Pe șantierul de muncă patriotică al tineretului din raionul Filimon Sirbu

Început să citească cineva, în lața careului, scurțul proces verbal, s-au plantat 25.000 puițe pe o suprafață de 16 ha. S-au evidențiat în mod deosebit organizația de bază U.T.M. din G.A.C. Galben și organizația de bază U.T.M. a Școlii profesionale agricole din Rușu. Tovarășii Florica Lupescu, Ștefan Căpălna, Manda Cîrvea, Ștefan Bădiță, Dobrița Șerban, Andrei Gavrilă și Oprea Șerban sînt fruntașii zilei.

O imagine tipică din tînrul oraș Hunedoara: pe o stradă nouă încă în construcție, două fetițe grăbesc spre școala și ea nouă.

Foto: P. POP

Indată ce materia săditor și unelte au fost așezate frumos, cei 256 de tineri s-au rînduit pe brigăzi și murelele au început. În lața lor, a venit tovarășul prim-secretar al comitetului raional U.T.M.

Tovarăș, anul trecut am început lupta cu Buzăul. Digul de 7 km. construit prin muncă patriotică, la care ne-am adus și noi contribuția, a stăvilit furia apelor. A mai rămas însă un dușman al culturilor: seceta. Irigarea pe scară largă efectuată în raionul nostru e una din măsurile luate împotriva ei. O altă măsură de combatere a secetei e și plantarea de perdele forestiere. Azi, aici se deschide șantierul nostru al tineretului, pentru crearea unei perdele forestiere de protecție. Noi ne-am angajat în fața comitetului raional de partid să împădurim numai cu forțele noastre 218 ha. de terenuri improprii pentru agricultură. Prin realizarea acestui important obiectiv, vom reuși să ridicăm economiile noastre în cadrul împăduririlor la cel puțin 250.000 lei.

Impărțiri pe brigăzi și parcele de teren, tinerii au pornit la lucru.

Munca s-a deslășurat într-un ritm viu, susținut. Antrenajii tineri o însușeau întrecere între brigăzi și echipa, tinerii nici n-au știut cînd a trecut ziua. Spre seară, după o scurtă pauză, cînd s-a format eșarfă pentru a se da raportul, fiecare dintre ei aștepta cu nerăbdare să vadă care sînt rezultatele, cît au plantat, care sînt brigăzile și tinerii care s-au evidențiat.

— Azi, 24 octombrie a.c., a

Un grup de elevi ai Centrului școlar agricol din Caracal la ora practică de topografie.

Foto: P. PAVEL

hotărît, simplu și clar, să termine în cîinstea lui 7 Noiembrie plantarea celor 218 ha., adică cu cîteva zile înainte de termen. Nu va trece mult și pe malurile aride ale Buzăului vor prinde rădăcinile mile de plopi negru hibrid și singer plantați cu dragoste și grijă de către harnicii tineri din raionul Filimon Sirbu.

C. G. DIACONU

Cronica săptămînală a culturii

Cartea în sat și satul în carte

Aurel Baranga

Satul actual, atît de departe de bucolicul sat de pe vremuri, pe care-l înținem minte îngropat în întineric și în tăcere odată cu somnul gălinoi, cunoaște astăzi două lumini simultane și pînă la un punct identice în semnificațiile lor esențiale: becul și cartea. La ceasul cînd altă dată omul a dormea odată cu vitele, se aprinde acum lumina și se întorc, în tîna pasnică a meditației, paginile. N-am vrea să exagerăm și de aceea rectificăm: becul n-a ajuns încă atît de departe ca volumul. Este însă îmbrăcatură faptul că și acolo unde nu s-a tras încă electrica, i-a luat-o înainte, ca un pionier vestind noi binefaceri, pagina tipărită. Nu cred să existe sat fără bibliotecă și fără cititori, chiar dacă în multe locuri se mai observă lipsuri: bibliotecă neantîi sau lectori insuficient de respectuoși față de carte. Dar nu aceasta constituie esențialul, după cum nu gaura definește șvabul. Civilizația noastră socialistă a cucerit conștiința unui miliard de oameni și cucerște conștiința a încă unuia, care o privește cu admirație, fiindcă se dezvoltă necontenit printr-o luptă crîncenă împotriva lipsurilor, mai curînd sau mai tîrziu lichidate. Într-un creștet de munte am în-

țînît niște schimnici și pădurar care zăresc, față de om străin, odată la șase luni, și poate nici atunci. I-am găsit apăsătorii cu de-a gura, pentru tot „surghiunul” lor, dar și cu un vraf de cărți citite și recitate la fești-lă. E un semn că civilizația noastră nouă urcă pe cărările cele mai puțin accesibile. La o crescătorie de porci am făcut cunoștința unui tovarăș care mi-a vorbit pasionat de felul lui de pregătire clienților săi nutrețului. Se refera necontenit la citote din nu știu ce cărți de specialitate scrise savant de către un colectiv medical. Profesiunea, altă dată de o-cară, porcar, nu exclude ostăzii instrucția, limba aleasă, lectura și opinia personală. Astă-vară, în Dobrogea, m-am întreținut cîteva ceasuri cu o tețicană care odinioară ar fi servit ca model pictorial veniți să surprindă apariții exotice și ochi migdaloiți. Mi-a comunicat cîteva impresii selectate cu gust din lectura „Desfășurării”. Cartea ajunge deci în sat și-și exercită funcțiile majore: interesează, instruește și farmecă. Am fost de nenumerate ori prin bibliotecile rurale dar am re-

fuzat categoric să răfoiesc fișierele sau evidentele de lectură. O asemenea investigație nu mi se pare elocventă. Prefer să văd rafturile, și mă ghidez după un amănunt care luminează dintr-o privire: unele cărți stau cuminți, sterge și solemne în incrimenirea lor inițială. Altele au căpătat un aspect legumicol: sînt făcute varză. Am reținut titlurile celor deteriorate de lecturi nerăbdătoare și, ca un făcut, erau aceleași cărți, în fel cîntite în Bărăgan ca și în Jara Oașului. Concluzia elementară: unele scrieri sînt citite și eltele mai puțin. Prilej de meditație și de reflecție: cărțile sînt a-celorași care au intrunit sufragiul celor familiarizați cu lectura, și la oras. De patru ani țara e brăzdată de la un capăt la celălalt de un concurs ce stă sub flamura unui titlu liric: „Iubiți cartea”. Mii de oameni o poartă ca pe o logodnică și rezultatele sînt evidente: locul basmacului a fost luat de carte, la toate vîrstele și pregătirile. La țară funcționează un gust sigur, o judecată estetică, precizie, pusă sub control bunului simț și al confruntării cu reali-

tatea înconjurătoare. Dacă circuli prin lumea satelor și dacă nu te înarmezi cu un carnet „de domni” și cu un stilou de reporter — tot attea condiții pentru ca oamenii să devină mai puțin accesibili — vezi că în aceeași proporție cu gustul le-au crescut pretențiile. Universul satelor noastre este încă insuficient ilustrat în scrieri adecvate, și ne gîndim că foarte puțin din tot ce se întîmplă la țară a trecut prin zațul tipograficilor. E suficient de meditat asupra faptului că de zece ani se duce acolo o luptă prometeică pentru eliberarea țărănului de sub blestemul său, am zice, ancesural: pămîntul, care în loc să-i fi fost mijloc de viață, l-a stors milenii de-a rîndul sufletul și l-a îngropat și care abia astăzi i-a devenit tovarăș de viață. Pentru prima oară, după o lungă și zbuciumată istorie, omul de la țară s-a ridicat nu numai deasupra nevoilor, ci deasupra lanțurilor care-l țineau ferecat de ceea ce scriitorii mizericii au numit: „sînta brazdă” sau „sînta gîle”. Această eliberare materială și morală s-a făcut și se face cu prețul unei lupte și al unor irtie pe

(Continuare în pag. 11-a)

Cititi

pag. 2-a:

„Iubiți cartea”
concurs îndrăgit
de tinerii țărani
muncitori

Asociației de prietenie sovietoromine, în frunte cu președintele Asociației, E. I. Afanasenko, ministrul Învățămîntului al R.S.F.S. Ruse.

Cititi în pag. 3-a articolul:
„TRADIȚII ALE MARI
PRIETENII”

Azi se deschide în Capitală Al V-lea Congres A. R. L. U. S.

Azi se deschide în Capitală cel de-al V-lea Congres A.R.L.U.S. La Congres participă 250 delegați aleși în adunările ce au avut loc în Capitală și în toate centrele regionale. Printre delegați sînt numeroși muncitori fruntași care aplică cu succes metodele înaintate de muncă sovietice, inovatori și raționalizatori din fabrici, uzine, mine, fruntași ai recoltelor bogate, cercetători științifici din laboratoare, academicieni, profesori, scriitori și artiști, activiști ai A.R.L.U.S.-ului care s-au distins în munca pe tărîmul întîririi prieteniei romino-sovietice. De asemenea, participă un mare număr de invitați din țară, precum și membrii delegației

Impotriva mediocrității la învățatură

În sala mare cu aproape cinci sute de scaune, n-a mai rămas nici un loc liber. Este plină de cliși și elevi din toate școlile orașului Bacău. S-au adunat la această consfățuire, pentru a discuta în lumina celei de a VII-a Plenare a C.C. al U.T.M. probleme legate de munca și activitatea lor, a organizațiilor U.T.M. din care fac parte, pentru ca să spună fiecare cum învață, cum se pregătește pentru muncă, pentru viață, pentru a îndeplini sarcinile pe care partidul, patria noastră i le va încredința.

La această consfățuire, fiecare elev a vorbit în mod deosebit despre o problemă de mare importanță și anume aceea a răspunderii pe care o au elevii de a învăța cu pasiune, cu perseverență, a datoriei de a se pregăti la un nivel înalt, de a fi trianși la învățatură.

Lupta împotriva mediocrității, a notelor la limită, lupta împotriva comodității, a lipsei de interes pentru un studiu profund, sistematic, au fost problemele care au preocupat pe fiecare din șirul elevilor înscrși la cuvînt. „Partidul, clasa muncitoare, ne-au creat cele mai minunate condiții de învățatură, pe care părinții noștri nici nu le-au vădit măcar, spunea una dintre elevetele școlii medii nr. 2. De aceea noi trebuie să fim demni de aceste condiții, să le răsplătim așa cum se cuvine, să primim munca noastră de învățatură, activitatea noastră pe băncile școlii, ca pe o misiune socială, ca, pe o datorie de care trebuie să ne achitam cu onoare”.

Și, nu s-ar putea spune că, în majoritatea lor, elevii școlilor din Bacău, n-au obținut rezultate frumoase la învățatură, că ei nu s-au străduit să-și însușească o pregătire temeinică. Există clase întregi unde majoritatea notelor sînt de la opt în sus. La aceste rezultate s-a ajuns, desigur, printr-o susținută muncă politică dusă de birourile U.T.M., printr-o opinie colectivă pe care au creat-o utemistii clasei în adunările generale, în discuțiile cu elevii, cu părinții acestora, prin nenumărate me-

tode de într-ajutorare, printr-o muncă de lămurire tovarășească, colegială dusă de întreg colectivul clasei. — Anul trecut multă vreme clasa noastră a avut o situație slabă la învățatură — spunea Margareta Negoescu, secretara

Insemnări de la adunarea activului U. T. M. din școlile medii și profesionale din orașul Bacău consacrată analizei muncii în lumina celei de a VII-a Plenare a C.C. al U.T.M.

M. VERDEȘ

În lupta împotriva notelor la limită, a lenei au vorbit mulți elevi, multe cadre U.T.M. În clasa a XI-a A. ne spunea Gheorghiu Constantin, cei mai mulți elevi, se mărgineau doar la cunoștințele căpătate din caietul de notițe. Nu exista la ei nici un fel de preocupare, de dorință de a trece de copertele sale, de a studia, de a consulta o carte, de a participa la o oră de consultații sau de meditații. Din cauza aceasta și cunoștințele și notele lor erau limitate, minime.

S-au sfătuit și cu tovarășii profesori și cu dirigintele clasei cun să le trezească interesul pentru un studiu mai aprofundat, mai multilateral. Și-au încercat la început să organizeze cîteva

(Continuare în pag. 3-a)

O inimă zdrobită

Nușa a intrat în cameră cu fața răvășită. Apoi a început să plîngă în hohote, ceea ce însemna că nu numai țara, ci și sufletul ei cunoștea un zbucium atît de cumplit, încît privindu-o simțea că și se face plîngă. Colegole de cameră n-au îndrăznit să-i tulbure durerea. Au stat de-o parte și-au privit impresionate. După ce s-a liniștit puțin, Nușa a ridicat un deget de la mîna dreaptă pe care l-a privit profund, lăsîndu-i să se citească de Othello și hmitistă Desdemona, de „Hamlet” cu ce fi sau a nu fi”-ul lui și alte tragedii din Evul Mediu. De fapt, Nușa nu privea degetul, ci o verighetă de aur obișnuită, fără incrustații, care se afla pe el. După aceea, spre stupefacerea persoanelor prezente, Nușa a scos din gîtuțu ei fină încă o verighetă. O verighetă tot de aur, dar mult mai solidă și cu incrustații. A pus-o alături de coalată și a spus: — Despre experiența bună pe care au căpătat-o în anii treceți

mas doadă încrămenită. Iar era să uite să schimbe verigheta. — Seara sa întors în ca jafa răvășită. Inima ei, chiar dacă nu se putea vedea asta cu ochul liber, era fără îndoială zdrobită. — Ah, nenorocită zi în care te-am văzut! — De fapt, atunci cînd îl văzuse și-l cunoscupe, zina fusese jerică. Era în vacanță, în orașelul ei de provincie. Era pe stradă. Ea mergea pe jos, el pe motocicletă. El i-a zîmbit. I-a zîmbit și ea. S-a oprit el, s-a oprit și ea. Au intrat în vorbă. Apoi s-au plimbat. Au aflat și cine sînt: el melic, ea studentă la Medicină, anul VI. — Ești liberă? a întrebato el la despărțire, ambrind motorul motocicletei. — Nu vezi că nuș în lanțuri? I-a zîmbit ea ghidusă. — Mă refeream la inimă... a precizat el subțil. — Ah, inima, a făcut ea și-a pus repede mîna dreaptă la spatele. Bine că nu observare că are verighetă. S-a logodit cu doctul. Acesta i-a dat o verighetă mult mai solidă ca celălalt, încrustată, mai grea. Superioritatea era evidentă. — La București, Nușa s-a întîlnit însă cu celălalt. Și, fatalmente, a intrat în dilemă. Să-l lase, să nu-l lase? Inginer, meserie cu viitor... Doctor, meserie bănoasă... Era de hotărît. În definiție, mai are timp să se gîndească. De ce să alea cu piciorul la omul sau la celălalt, să nu în cadouri și de arolo și de dincolo? Pînă la urmă o să vadă ea. Și s-a liniștit. Din cînd în cînd mai are doar cite-o eriză. Începe să plîngă. Asta nu e-ar durerea conștiința. Ași! Mai mult din cauza încercărilor astea cu verighetele. Le greșete pe pomenești într-o zi și să vezi ce încercătură iese! Mamă, mamă. Și pe urmă, mai e altceva. Dacă apare să zicem și al treilea, un avocat, un geolog, care-o să-i placă?

FOILETON

— Nușa sade pe pat cu inelulul de la mîna dreaptă întepo-nit. Se uită la el, fascinată. Două inele de logodnă îi atrîna pe el. Inima ei e zdrobită de dilemele, sfîșiată și însingurată. Dilemele astea o consumă cumpă. Mă întreb oare cum o fi trăind conștiința ei? Buniușe că se apropie de negrul cel mai întunecat. Trebuie să se fi atrofizat total. Pentru că, dacă mîna cu două inele de logodnă mai poate fi ascunsă la spate sau în buzunar, chipul ei, în aparență drăgălos și nostim, rămîne la lumină hîd și respingător. Sărmană inimă zdrobită!

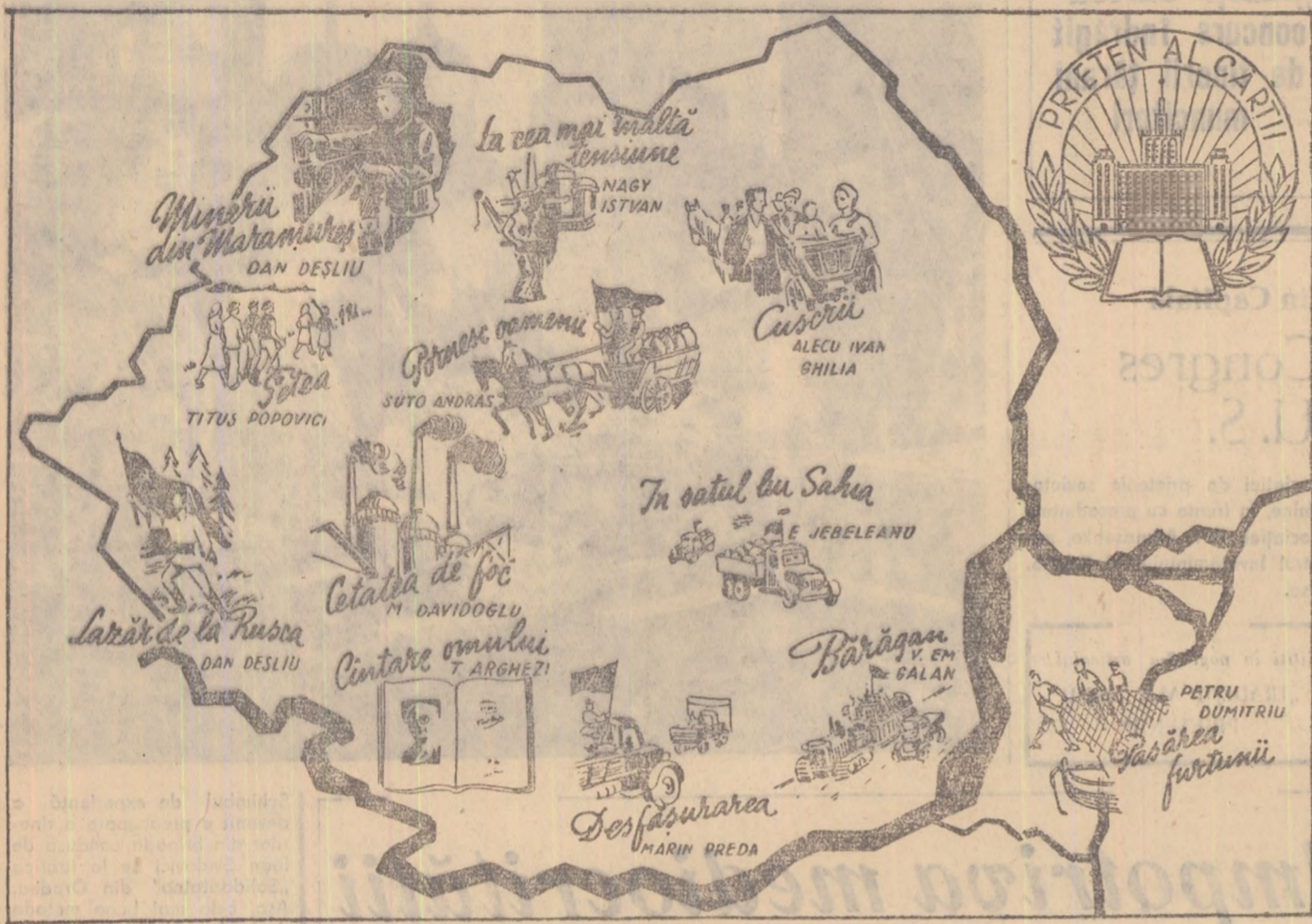
La panoul de onoare din curtea uzinei „Colorom” din Codlea au apărut chipurile celor mai harnici tineri. Printre ei este și utemistul Gheorghie Turcu de la atelierul mecanic, secretar al organizației de secție U.T.M.

Foto: P. POPESCU

Iar a oftat, și la uză iar a ră-

ION BAIESU

„Iubiți cartea“ — concurs îndrăgit de tinerii țărani muncitori

(Reproducere după îndrumarul metodei pentru bibliotecă editat de Biblioteca Centrală de Stat)

O discuție despre eroii preferați

Se inserase de mult. Ca de obicei, la câminul cultural din Crucea, raionul Hirsova (câminul cel nou de curând construit de colectivisti) era animată mare. Cerul de dramaturgie și brigada artistică de agitație aveau repetiție. În sala mare se prezenta un film. Nu puțin au fost însă acei care s-au oprit în seara aceea în fața sălii de lectură pe ușa căreia putea fi citit un anunț laconic: „Biblioteca închisă. Comisia concursului „Iubiți cartea“ poartă discuții finale cu un grup de tineri cititori”. Pentru mulți, anunțul nu vestea o noutate, și ei stăruiau să asiste și ei la discuții angajându-se ca nu vor, sulla nici un cuvânt.

Grupa celor ce se prezentaseră în fața comisiei nu era prea mare, vreo 10 tineri. Și cu toate că nu era vorba de un examen propriu-zis, se putea totuși să se fețele lor umbra încordării, în mișcările lor, emoții. De bună seamă că Stroe vota, pentru că de asta și venise aici. Dar de care eroi, de care cărți să vorbească? În acest an, seară de seară, se îndrăgostise, suferise, urise, luptase, alături de eroii celor aproape 80 de cărți citite. Băiatul stătea și se frământa descumpănit, necăjit pe el însuși că nu se gândise din vreme la o astfel de întrebare. Ion Greu, secretarul organizației U.T.M., ghicindu-i parcă gândurile, frământările, îl scoase din încurcătură:

— Uite Dragomir, vorbește-ne mai bine despre eroul tău preferat. Poți?

— Vedeți — început el — eu iubesc deopotrivă pe Pavel, fiul „Mamei” de M. Gorki, pe Andrei Jora, pe Filip din „Barăgan”. Dar dacă-mi spuneți să vorbesc despre eroul pe care-l iubesc eu cel mai mult, atunci trebuie să vorbesc de Pavka, de Pavel Korceaghin al lui Ostrovski. „Așa s-a călît ojele” a fost printre primele cărți citite de mine. Era acum vreo patru ani. Venisem într-o seară cu câțiva prieteni de vîrstă mea la biblioteca vechiului câmin. Acolo am înfînat în seara aceea un om necunoscut. Era un bărbat robust cu o

înfașare severă, dar cu o voce și niște ochi calzi, care te cucereau. Am aflat mai târziu că era un activist de partid, un comunist. El mi-a recomandat atunci să citesc romanul „Așa s-a călît ojele”. Am citit cartea și de atunci am mai recitit-o de câteva ori cu aceeași dragoste și emoție. Pavel Korceaghin, ojele nobil, s-a călît în lupta cu dușmanii revoluției. Eu îl iubesc pe Pavel, îl iubesc ca pe frațele meu mai mare.

Stroe Dragomir, furat de propriile emoții, ale reînălțării cu eroul iubit, vorbea despre înfrîngerea mare pe care a avut-o Pavel Korceaghin în viața lui. Stroe Dragomir, e încă un copil, dacă stăm să-i numărăm primăverile. Dar multe necazuri i-au apăsut umerii. Băiatul e orfan. Cu câțiva ani în urmă l-a murit tatăl în urma unei boli grele. Mama e bolnavă, bunica de-abia mai iese din casă, iar cei trei frați sînt mici, umblă la școală. Acum el e stîlpul familiei. El trebuie să le poarte de grijă. Intrat în U.T.M. el a înțeles și mai bine că este dator să lupte, urmînd pilda comuniștilor, pentru viața nouă ce înfloreste în patria noastră. Și el vrea să fie un luptător la fel de dirz, la fel de pasionat ca și Korceaghin. Aceasta să dat poate și țaria să ia în piept cu curaj și greutatea personale de care viața încă de mic nu l-a cruțat. Își iubeste familia. În vara acestui an și-a ridicat casa nouă. Munceste mult, din zori, de cînd se luminează. Și totuși, el își găsește timp și pentru citit. Colectivistul, omul noii societăți, vrea să fie un om cult.

Câminul se golise de mult. Artiștii amatori își terminaseră repetiția. Spectatorii cinematografului ajunseseră de mult acasă. În sala de lectură însă nimeni nu se mai gîndea la faptul că sosise miezul nopții. Șeful de brigada, utemistul Bratu Nicolae, vorbea despre comunistul Filip din „Barăgan”. Aurica Manea despre Zoia și fiecare ținea povestea cald și pasionat despre eroul îndrăgit. Din cînd în cînd interveneau și membrii comisiei în discuție pentru a-i ajuta să înțeleagă mai bine faptele eroilor, felul lor de a gîndi și de a acționa.

S-a vorbit despre mulți eroi, despre fineri comuniști, despre tractoriști, despre figuri de temelie luptătoare. Am plecat tîrziu de la aceste discuții. În carnet mi-am însemnat atunci un citat scris cu litere mari pe un panou, care mi se pare foarte semnificativ pentru discuțiile din această seară, pentru patosul și înflăcărea cu care au vorbit tinerii, despre cărți, despre eroii lor dragi. Era un citat din Gorki: „Iubiți cartea... căci ea vă învață cum să stimați pe om și pe voi înșivă, vă dă minții și sufletului aripile minunate, sentimentul de dragoste față de om, față de lume”.

I. ȘERBU

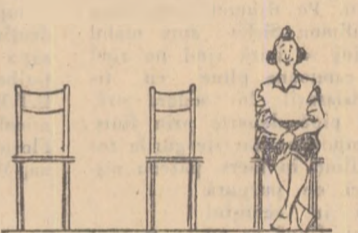

LA ÎNFIINȚAREA COMISIEI

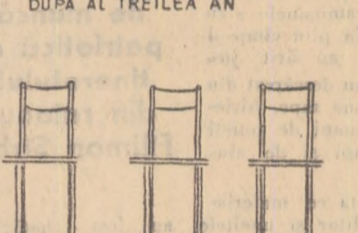
DUPĂ PRIMUL AN

DUPĂ AL DOILEA AN

DUPĂ AL TREILEA AN

— Parcă ne cunoaștem de undeva? — De acum trei ani, de la înființarea comisiei concursului „Iubiți cartea”. (Desen de M. COSTI)

Înțelegînd frumusețea cărții citite

— Aș dori o carte de Maxim Gorki — mi-a spus într-o seară tînărul Ion M. Moanță. „Universitățile mele” îi zice. Spre surprinderea mea, însă n-au avut ce să discut cu Ion Moanță căci el nu înțelegea prea mare lucru din carte. Intr-un anumit fel era și firească deoarece Ion Moanță de câțiva ani nu mai citise nici o carte. În serile următoare am discutat și cu alți tineri despre cărțile pe care le citesc. Utemistul Ion Gh. Ciobașu spre exemplu, deși venea de seori pe la bibliotecă, împrumutase din nouă cărți de povestiri pentru copii. Nu era rău că le citise. Dar pentru cei 20 de ani și săi trebuia ajutat să citească și o literatură mai apropiată de vîrstă lui.

— Am auzit eu că-i bună și vreau s-o citesc.

I-am împrumutat-o. După vreo două săptămîni cînd a venit să-mi-o înapoieze am încercat să-log o discuție cu el despre carte. Spre surprinderea mea, însă n-au avut ce să discut cu Ion Moanță căci el nu înțelegea prea mare lucru din carte. Intr-un anumit fel era și firească deoarece Ion Moanță de câțiva ani nu mai citise nici o carte. În serile următoare am discutat și cu alți tineri despre cărțile pe care le citesc. Utemistul Ion Gh. Ciobașu spre exemplu, deși venea de seori pe la bibliotecă, împrumutase din nouă cărți de povestiri pentru copii. Nu era rău că le citise. Dar pentru cei 20 de ani și săi trebuia ajutat să citească și o literatură mai apropiată de vîrstă lui.

Din asemenea discuții mi-am dat seama că mulți tineri citesc neorganizat, la întîmplare, că nu toți înțeleg în mod just conținutul de idei al cărților pe care le citesc.

Intr-o seară la Mărgărit a comitetului U.T.M. pe comună în care am analizat concursul „Iubiți cartea” am discutat și despre modul în care să orientăm lectura tinerilor spre cărțile din bibliografia concursului și mai ales cum să-i ajutăm să înțeleagă mai bine conținutul.

Într-o seară la Mărgărit a comitetului U.T.M. pe comună în care am analizat concursul „Iubiți cartea” am discutat și despre modul în care să orientăm lectura tinerilor spre cărțile din bibliografia concursului și mai ales cum să-i ajutăm să înțeleagă mai bine conținutul. În urma acestei discuții am inițiat cu sprijinul organizației de partid o seară de sefoni. De mult succes s-a bucurat în rîndul tinerilor discuția colectivă asupra cărții „Desfășurarea” de Marin Preda. Despre subiectul cărții a vorbit tov. M. Nica, profesor de limba romină și președintele comisiei comunale a concursului „Iubiți cartea”. La discuții s-au înscris aproape 20 de participanți. Utemistul Gh. Vișan a spus că Ilie Barbu i-a devenit

foarte drag și apropiat pentru că l-a ajutat să înțeleagă mai bine propria sa viață. Ani de-a rîndul povestea el — an știu gîrit pe la diverse chiburi din oanașu. Pe vremea aceea viața mea era plină de lipsuri și nevoi, așa cum era și viața tîrînilor din cartea „Desfășurarea”. Partidul m-a ajutat însă să pun capăt sărăciei. Ascultînd îndemnul comuniștilor de la noi din comună, m-am înscris într-o întovărășire agricolă, iar mai apoi într-o cooperativă agricolă de producție cu reușită. Astăzi, sînt un om fericit, mi-am întemeiat o familie, mi-am reparat casa, am ce să mîncă, am ce să îmbrac și eu și familia. Am înțeles, ca și eroul din carte, că numai urmînd calea arăstată de partid, ceea ce transformă socialistul a agriculturii, țărînia muncitoare poate scapa de sărăcie.

Pentru a-i îndruma pe tinerii să citească cărțile din bibliografia concursului, am organizat și alte sefoni. Iată spre exemplu cum am organizat mai de mult o seară literară cu tema G. Coșbuc. Un membru al comisiei concursului „Iubiți cartea” din comună a vorbit despre viața și activitatea poetului, iar cîteva utemiste au recitat din cele mai frumoase poezii cum sînt „Noi vrem pîmînt”, „Dugmancele”, „La oglînda” și altele și au interpretat cîteva din cele mai cunoscute melodii pe versuri de G. Coșbuc.

Noi organizații de asemenea perioade seri de întrebări și răspunsuri cu tema „Ce n-am înțeles din cărțile citite”, consultații individuale și colective la care tinerii au posibilitatea să-și lămurească pe larg problemele neînțelese în timpul lecturii.

Tot în acest scop fiecare membru al colectivului bibliotecii trece în fiecare săptămîna pe la cîte două-trei familii de țărani muncitori ca să afle dacă le place cartea pe care o citesc, ce ar mai dori să citească.

Toate aceste sefoni au contribuit sîmțitor la dezvoltarea înte-

resului tinerilor țărani muncitori din comună pentru cititul literaturii. Ca urmare noi avem astăzi înscrisi la concursul „Iubiți cartea” peste 300 utemisti și tineri din care 16 au și devenit purtători ai insignei „Prieten al cărții”.

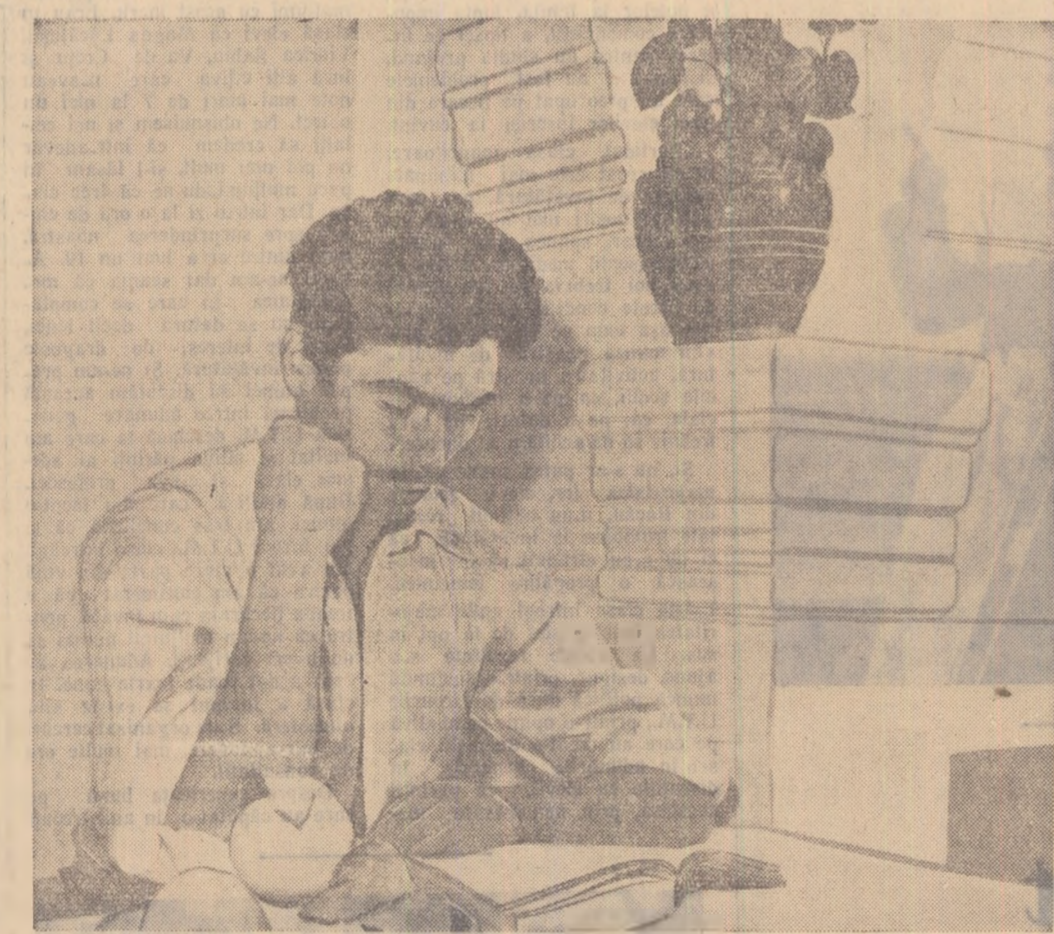
ELENA ȘTEFAN
bibliotecară,
membră în comisia concursului
„Iubiți cartea”,
comuna Amărăștii de Jos,
raionul Caracal

Noi prieteni ai cărții

Organizațiile de bază U.T.M. din raionul Ineu, comisia concursului „Iubiți cartea”, desfășură o susținută muncă de înscriere a tinerilor la concurs.

Ca urmare numărul tinerilor înscrisi la concursul „Iubiți cartea” a crescut pe raion la peste 2.600. Se observă însă printre cei înscrisi prea puține fete. De aceea unele organizații de bază U.T.M. ca cea de la Cooperativa „Lunca Cernei”, cea din satul Gurba — trebuie să intensifice munca politică pentru atragerea unui număr mai mare de fete la concursul „Iubiți cartea”.

PAVEL GIURDARU
instructor al comitetului raional U.T.M.

Tînărul colectivist Marin A. Alexandru din comuna Gostavăț, raionul Caracal, este unul din cei mai activi cititori ai bibliotecii sătești.

Foto: P. PAVEL

CARTEA ÎN SAT ȘI SATUL ÎN CARTE

(Urmare din pag. 1-a)

care, mîrturisesc, nu le-am găsit încă oglîndite cum se cuvine în literatura noastră. Și e păcat, fiindcă țărani ne așteaptă și ne citește, cînd venim la el, cu un sentiment de stimă adîncă. Am cunoscut prin Transilvania un bătrîn care descria la omii senectuții „Pîmînt desteleni” și care mi-a vorbit cu foarte multă admirație și dragoste de „tovarășul Davidov”. El chema așa cu o deosebită respect dar și cu o nuanță de tandrețe, ca pe o veche cunoștință, trecînd de la „tovarășul Davidov” la tovarășul Constantin, instructorul său raional, cu familiaritate. Oamenii citesc, se amuză, lăcrîmează sau rîd, învîndînd pe nesimțite, trecînd litera tipărită în decizia de viață, care înclină o pagină bună se fructifică pînă la urmă în kilograme la hectar.

Am impresia că nu reflectăm prea des la cîteva principii elementare de economie politică,

strict legate și de îndeletică artistului. Scriem pentru oameni și pentru fericirea lor. De ce n-am recunoaște, prozic — e drept — dar alt de adevărat, că în ecuația fericirii pîntecul plin își are coeficientul său însemnat. Numai domnii boieri și cititorii sfîntei scripturi vorbesc de fericire de dincolo de viață a flăcărilor, a descultilor și a nepriecopșilor. Pot adevărat sub semnătură proprie că pîntecul lipit de sîra spinării nu concordă cu cea mai mediocră fericire. Păstrez din tinerețea mea îndepărtată, în această direcție, amintiri concludente. Scriitorul convins și sincer, care militează pentru fericire, e obligat să se considere permanent concentrat pe frontul fîrării ei. La țară fericirea începe de la sămîntă și se valorifică în recoltă, în segete, în stupul de albine, în iazul cu pește. Scriitorul adevărat e acela care va izbîvi asemenea pagini, încit, trecute prin suflurile oamenilor, și prin

hotărîrea lor conștientă, ele se vor reflecta și se vor fructifica într-un proces numit tehnic și prozic — productivitatea muncii. Această productivitate se cuvine mereu sporită, dacă vrem să facem din fericire un țel concret.

Sîntem uneori înclinați să avem sensibilitate de mimoză și să ne închipuim că o asemenea literatură n-ar avea suficientă „subțirime” sau șanse să cucerescă etermitatea. Sînt, dimpotrivă, din ce în ce mai îndreptățit că adevăratele pagini care dănuie peste veacuri sînt celea care, la ceasul scrierii lor, au sunat adînc în conștiința lectorilor.

Cartea a ajuns la sate. Și înscrim pe acest drum o mare biruință.

Cred că e momentul ca satul să intre în carte mai temeinic, mai adînc, mai organic, spre bucuria a milioane de cititori care ne doresc și ne așteaptă.

A fost odată o comisie

Umblam de vreo câteva ceasuri încocoș și încolo prin sat și găsim mîcar un membru al comisiei care se ocupă cu organizarea și desfășurarea concursului „Iubiți cartea”.

Secretarul comitetului U.T.M., Stoian Crăciun, un tînăr cam închis la fire și pe deasupra necăjit că-l purtam după noi — așa tam-nesam, se străduia din răspuse să ne convingă de zădărnicia eoror căuțări:

— Nu există, tovarășe, nici o comisie. Degeaba insistați. (Stoian spunea aceste cuvînte cu atîta seninătate, de parcă existența comisiei cu pricina ar fi fost o gresală, o lipsă în activitatea culturală a tineretului.)

— Dacă vă spun eu? Or fi, nu zic, comisie din astea în alte comune, dar nu la noi! În pelerinajul nostru prin comună întîmplător, am înfîlîto pe tovarășa bibliotecară Victoria Nicolescu. Spre surprinderea noastră, bibliotecara nu avea nici ea vreo cunoștință despre comisia în cauză.

— Sînt nouă în această muncă, ne-a lămurit. Vă sfătuiesc însă să vă duceți la școală. O găsiți acolo pe profesoara Baldan, care-i și directorul la câmin. Poate cunoaște din ea ceva.

— Nu-am dus la școală. Tovarăș Baldan tocmai se pregătea să plece acasă, dar cînd a aflat despre ce-i vorba a rămas o clipă gînditoare, după care ne-a invitat la câmin.

— Să fiu sincer — ne-a mîrturisit dîns pe drum — mi-amîn-

țesemena comisie, mi se pare chiar că fac eu însămi parte din ea, dar nu sînt sigură... Să cercetăm însă documentul. Cu puțină osteneală vom afla tot ce vă interesează.

Ideea cu documentele ni s-a părut cum nu se poate mai bună, iar în ce privește „osteneala” se știe că nici o descoperire mai acătării nu s-a făcut din genin ci numai după o îndelungată și trudnică cercetare. Așa că am purces de îndată în căutarea documentului. Am răsfoit filă cu filă dosare vechi, prăfuite (făcînd cu acest prilej și ocază de curățenie în dulapuri), dar trecuse aproape un ceas și nu găisem încă o hîrtie din care să rețesă, cît de cît, că în comuna Bucov, raionul Ploști, ar exista o comisie a concursului „Iubiți cartea”.

— Ce v-am spus eu? Ne aducea reproșuri tovarășul Stoian. Sînt secretar al organizației U.T.M. de un an de zile dar n-am auzit pe cineva să spună că ar face parte dintr-o asemenea comisie.

— Un moment, nu te pripici cu concluziile la o situație încă imprecisă — L-a sfătuit

tovarășa Baldan, prietinda noastră. Și tot cîntînd prin dosare țara ei s-a luminat dintr-o dată. Il găsisem. Documentul era în mințile sale și ni-l citise cu glas tare. Din comisie făcuseră parte cîțiva tovarăși printre care, spre convingerea ei definitivă, figura și dumnea.

— Acum mi-amîntesc totul fir cu fir, ne poveste directoarea câminului cultural.

— Era cu câțiva ani în urmă... Mi-amîntesc ca azi... Eram eu, tovarășa Dina Constanța (pe atunci secretară a comitetului U. T. M.), era tovarăș profesor Gheorghe Alister, apoi tovarășa Veronica Gobjilă, din partea școlii lui popular și, în sfîrșit, Polixenia Prelpeanu, profesoară de limba romină...

Sînteam la o masă cu asta și întocmeam planul de muncă. Apoi ne-am apusat de lucru: agitație vizuală, discuții de la om la om, mai rog, tot ce era necesar pentru atragerea tinerilor la concurs. Și într-o zi, să fie cam trei ani de-atunci, am organizat prima discuție finală. Au participat mi-amîntesc vreo 15-20 de tineri. Mai pe urmă însă...

Mai pe urmă membrii comisiei concursului „Iubiți cartea” din comuna Bucov, raionul Ploști, și-au ocupat mîntușă mîntușă. Au organizat o discuție finală și cu asta, basta.

— Sînt nouă. Nu știu încă ceva precis. Secretarul comitetului U.T.M. se scuză: — N-avem, tovarășe comisie. Ce vrei să faci?

Directoarea câminului, mi-a binevoit, mi lăsa să sper: — O să vedem, tovarășe, mai așteptați... Tinerii însă tare nu mai vor să aștepte. De aceea, comisia ar trebui în sfîrșit, prafîntind de descoperirea „documentului”, să-și reînceapă activitatea.

V. BARAN

Viata culturală a tineretului

Tineri mecanizatori de la G.A.S. Domnești, regiunea București ctînd la clubul gospodăriei. Foto: N. SCARLET

Pasiune pentru studiul politic

În organizația U.T.M. a uzinelor „Grigore Preoleasa” a început anul de învățămînt politic U.T.M. Cîteva sute de tîmîșteni și tîneri și-au reluat studiile politice cu dorința firească de a aprofunda cunoștințele căpătate în anii trecutii, de a dobîndi cunoștințe noi, atât de necesare activității lor politice și profesionale. Sînt mulți tîmîșteni care — fiind la al doilea ori al treilea an de studiu — au cîmpat o bună experiență în ceea ce privește organizarea studiului, alcătuirea conspectelor, lărgirea lecturii. Am înțeles asemenea tineri în uzină.

Tînarul Petre Cenușoiu — lucrător în secția centrale telefonice — a frecventat anul trecut un curs seral. El a fost foarte mulțumit de lecțiile pe care le-a auzit, de discuțiile vii, interesante, la care a participat și din care a învățat foarte multe. La sfîrșitul anului a fost evidențiat ca unul dintre cei mai activi cursanți; la fiecare sîdînță a cercului venea bine pregătit ceea ce îl ajuta să ridice aspecte interesante ale problemelor puse în discuție, să fie combativ. Cum se pregătise pentru convorbirile din cerc?

În primul rînd își lua notițele după expunerea propagandistului. Aceste notițe îl ajutau în sistematizarea studiului, la alcă-

tuirea conspectelor. Dar în afara materialului bibliografic indicat el a mai apelat la fiecare temă în parte și la alte materiale: documente de partid și de organizație, presa și diferite reviste, cărți de literatură. Așa de pildă la lecția despre structura organizatorică a U.T.M. a studiat din nou Statutul U.T.M. și diferite articole publicate în revista „Tîmîșorul Leninist”, la lecția despre patriotismul socialist a citit romanul „Tîmîșorul Gardă” (în legătură cu care a făcut și o recenzie într-o adunare U.T.M.). Tot în cursul anului de învățămînt trecut a studiat documentele Congresului XXI-lea al P.C.U.S. Tovarășul Cenușoiu are bibliotecă sa personală pe care o completează mereu, cîtește cu regularitate presa, merge la spectacole, muzee, expoziții.

Studiul în cercul politic m-a ajutat să înțeleg mai profund politica partidului nostru, preferențele prin care trece țara noastră — mîrturiseste el. Mi-a devenit necesar să studiez cu regularitate, să fac legătura între ceea ce studiez și viața, și evenimentele care se petrec sub ochii noștri.

Utemista Margareta Trică, de meserie lăcătuș mecanic, a frecventat anul trecut cercul „Să cu-

naștem frumusețile și bogățiile patriei”. A fost primul ei contact cu studiul politic organizat. Dar dorința de a înțelege problemele politice, de a căpăta mereu cunoștințe noi care să-i lărgescă orizontul politic, au făcut-o ca de la început să studieze cu perseverență, metodic. Expunerile propagandistului i-au fost și ei de un real folos. Dar nu s-a năruit numai la a audia expunerile: a studiat de fiecare dată cu atenție și plăcere lecția din manual, materialul bibliografic ajutor. Chiar dacă s-ar fi rezumat la alt și tot s-ar fi prezentat bine pregătit în seminar. Dar ea dorea să cunoască mai mult. Și de aceea a urmărit (și urmărește în continuare) evenimentele politice interne și internaționale, vede multe spectacole de teatru și cinematograful, a fost la Muzeul de Istorie a partidului, la multe expoziții. În cercul lor, din inițiativa propagandistului s-au ținut și expunerile neprevăzute în program, ca de pildă o conferință despre știință și religie, alta despre conduita morală a tînarului constructor al socialismului etc. Această activitate interesantă a fost pentru utemista Margareta Trică un prilej de însușire, de asimilare a unor prețioase cunoștințe politice, științifice.

Și utemistul Ștefan Filipescu a acumulat o bogată experiență în ceea ce privește studiul politic. Programul cursului seral pe care l-a frecventat anul trecut i-a trezit un deosebit interes pentru problemele economice. (Observînd acest interes organizația de partid l-a recrutat anul acesta pentru un cerc de economie concretă).

Ca și ceilalți doi tovarăși de muncă și el a studiat materialul bibliografic indicat, și-a înlocuit conspectele, și-a rezervat aproape zilnic cîteva ore pentru studiul politic. Dar ceea ce mi se pare mai deosebit este felul în care a urmărit el anumite probleme care îl interesau, faptul că nu se mulțumea numai cu bibliografia indicată ci și-o completa singur cu broșurile, cărțile care-l ajutau să adîncească problema respectivă. Așa s-a întîmplat, de pildă, la lecția privitoare la organizarea întreprinderilor. După ce a studiat materialul indicat, a cerut o consultație specialiștilor de la serviciul organizare muncii din uzină. Apoi și-a completat bibliografia cu broșuri care vorbeau despre gospodărirea chibzului, despre retribuția în socialism etc. Fără să pregătit astfel el a putut participa în seminarii discutiile interesante, vii, folositoare nu numai lui ci și celorlalți cursanți. În afara problemelor economice îl pasionau și evenimentele politice internaționale pe care le urmărește cu regularitate. Iar pe fișele sale de citituri veți înțelegi și titlurile unor cărți tehnice, din domeniul electricității — meserie în care lucrează.

Am luat la înfîlțare trei tineri din uzină, care nu numai că și îndeplinesc cu conștiințiozitate obligațiile de cursanți în învățămîntul politic, dar au dezvoltat pasiune în studiu, dorința de a dobîndi un larg orizont politic și ideologic atât de necesar pentru formarea lor ca oameni cu o cultură multilaterală — adevărați constructori ai vieții noastre noi. Asemenea lor în uzină sînt zeci și zeci de tîmîșteni care îmbrînțind muncă cu studiul au reușit să și îndeplinească mai bine sarcinile profesionale și obștești.

M. VIDRAȘCU

Cinematograful „1 Mai” din Hirleu, dot în folosință anul acesta.

Foto: AGERPRES

Sărbătorirea academicianului C. I. Parhon

Vineri seara, în aula Academiei R.P. Romine a avut loc se-dința festivă consacrată sărbătoririi academicianului C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei, cu prilejul împlinirii vârstei de 85 de ani.

Au luat parte membrii titulari și corespondenții ai Academiei, membri ai Consiliului General A.R.L.U.S.-ului, ai conducerii Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, cercetătorii științifici ai institutelor medicale și alți oameni de știință.

Au luat parte membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-romine în frunte cu E. I. Afanasenko.

Au fost de față V. E. Nicolae, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București, și alți membri ai Ambasadei.

Cuvîntul de deschidere a se-dinței festive a fost rostit de acad. I. S. Gheorghiu, vicepreședinte al Academiei R.P. Romine, care în numele Prezidiului Aca-

demiei a adus un cald omagiu academicianului C. I. Parhon pentru prodigioasa sa activitate științifică și obștească.

Apoi acad. Ilie Murgulescu, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului, a făcut o expunere asupra vieții și personalității eminentului savant.

Acad. N. Gh. Lupu a prezentat comunicarea „Academicianul C. I. Parhon, cetățean și medic”.

Despre acad. C. I. Parhon ca fondator al endocrinologiei în țara noastră a vorbit acad. Șt. Milcu.

Au luat apoi cuvîntul E. I. Afanasenko, care în numele Prezidiului Uniunii asociațiilor sovietice de prietenie și relații culturale cu țările străine și în numele conducerii Asociației de prietenie sovieto-romine a transmis călduroase urări sărbătoritului și felicitări în ocazia împlinirii vârstei de 85 de ani și cu prilejul conferinței înaltei distincții sovietice Ordinul Lenin.

Scriitorii bucureșteni vizitează regiunea Constanța

Comitetul regional Constanța al P.M.R. și Statul popular regional au invitat un grup de 25 scriitori din București să viziteze regiunea. Cu acest prilej joi, la sediul Comitetului regional Constanța al P.M.R., a avut loc o consfățire.

Tov. Vasile Vilcu, prim-secretar al Comitetului regional Constanța al P.M.R., a făcut o amplă prezentare a Dobrogei de azi și a perspectivelor de dezvoltare a primei regiuni din țară cu agricultura complet colectivizată. Vorbitorul s-a referit la inepuizabilele surse de inspirație pe care le oferă creatorilor de artă regiunea Constanța și la sprînjini pe care organele locale de partid și de stat îl dau scriitorilor care vin în regiuna pen-

tru a cunoaște viața și activitatea oamenilor muncii.

Au luat apoi cuvîntul scriitorii Maria Bunuș, Cicerone Theodorescu, Radu Bourveau, Dan Drosu, Traian Coșoveanu, Petru Vintilă și alții care au mulțumit comitetului regional de partid pentru inițiativa de a-i invita să ia contact direct cu viața regiunii, pe care o vor oglîndi în viitoarele lor lucrări.

La Palatul Sporturilor a fost organizată o seară literară unde oaspeții au citit din lucrările lor și au asistat la un frumos program artistic prezentat de Ansamblul „Brîulețul”.

Vineri, oaspeții s-au întîlnit la cîmînă culturală cu colectivitățile din gospodăria „Filimon Sîrbu” din Comana.

(Agerpres)

Informații

● La invitația Academiei R.P. Romine a sosit în Capitala prof. Viggo Brun, membru al Academiei de Științe din Norvegia, specialist în domeniul teoriei numerelor. Oaspețele va lua contact cu oamenii de știință romini, va ține conferințe și va vizita institute de specialitate.

● În prezent în regiunea Constanța funcționează 25 centre de radiorădionice cu aproape 25.000 de difuzoare. Numai de la începutul anului numărul instalațiilor de difuzoare a crescut cu 4.964.

(Agerpres)

Luna prieteniei romino-sovietice

Vizitele delegației Asociației de prietenie sovieto-romine

Vineri la amiază, membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-romine în frunte cu E. I. Afanasenko, au fost oaspeții metalurgistilor de la Uzinele „Tudor Vladimirescu”. După ce directorul întreprinderii a vorbit oaspeților despre dezvoltarea acestei importante uzine construc-tore de autovehicule pentru transportul rutier, creație a regimului democratic-popular, membrii delegației au vizitat principalele secționări de producție. Ei s-au interesat de calitatea produselor, de gradul de calificare a muncitorilor, în cea mai mare parte tineri. N. K. Tiulenin, șef-

ful unei brigăzi de muncă comunistă de la Uzinele „Tudor Vladimirescu” s-a întîlnit deosebit de cald și numeroși strungari împărțindu-și reciproc din experiența lor.

Vineri dimineață A. G. Tukanova, vicepreședinte a Asociației de prietenie sovieto-romine și N. K. Tiulenin, șeful unei brigăzi de muncă comunistă de la Uzinele „Tudor Vladimirescu”, membri ai delegației Asociației de prietenie sovieto-romine, au vizitat Muzeul de istorie a Partidului Muncitoresc Român.

(Agerpres)

Întîlnirea membrilor colectivului „Mossoviet” cu oameni de teatru din Capitală

Vineri la amiază, membri ai colectivului Teatrului „Mossoviet” întors în București după spectacolele prezentate la Orașul Stalin și Cluj s-au întîlnit la Casa Universitarilor cu oameni de teatru din Capitală.

Răspunzînd numeroaselor întrebări puse de actori, regizori, critici de artă romini, artistă Vera Mareșka, regizorul I. A. Zavadski și A. L. Șaps au vorbit printre altele despre rolul important al teatrului în viața nouă de azi, despre legătura indiso-

lubilă între scenă și public. De asemenea oamenii de teatru sovietici s-au referit la concepția regizorală a spectacolelor prezentate în cadrul turneului și au împărțit din experiența lor în ce privește colaborarea cu dramaturgii.

În încheierea întîlnirii, artistul emerit N. Anastasiu a mulțumit reprezentanților Teatrului „Mossoviet” pentru interesanțele lor răspunsuri. Solitorii artei sovietice li s-a făcut o caldă manifestare de simpatie.

Masă tovarășească

Ministerul Învățămîntului și Culturii a oferit vineri seara la Asociația oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale din Capitală o masă tovarășească în cinstea colectivului Teatrului „Mossoviet” care se află în turneu în țara noastră.

Au participat tovarășii Ștefan Voitec și Al. Brîdeanu vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Constanța Grănciu și Constantin Prisnea, adjunctii ai ministrului Învățămîntului și Culturii, personalități ale vieții teatrale, numeroși oameni de artă și cultură.

Au luat parte A. A. Epșev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei.

Artiștii Teatrului „Mossoviet” au părăsit Capitala plecînd la fași unde vor prezenta o serie de spectacole.

(Agerpres)

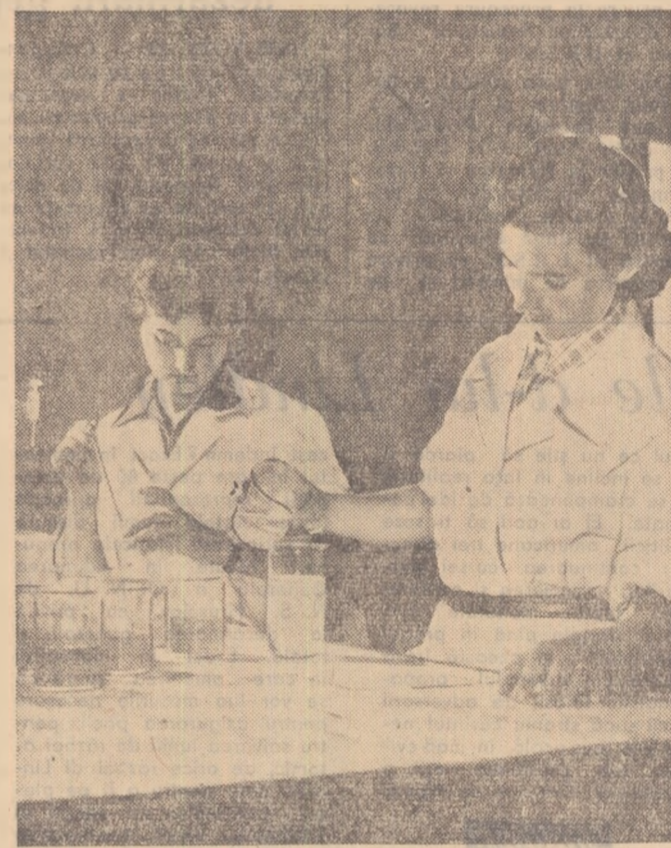
Alte manifestări

La Casa prieteniei romino-sovietice din Capitală a avut loc vineri după-amiază o seară de prietenie romino-sovietice, organizată de Comitetul orașenesc al femeilor și Casa prieteniei, la care au luat parte sute de femei din Capitală.

Despre marea prietenie care leagă pe femeile din Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă au vorbit Dida Mihăilescu, secretara Consiliului național al femeilor și A. G. Tukanova, vicepreședinte a Asociației de prietenie sovieto-romine, membră a delegației sovietice care ne vizitează țara.

Tot vineri la Casa de cultură a tineretului din raionul N. Bălcescu, tov. M. Gruceanu, deputat în Marea Adunare Națională, a evocat amintiri din activitatea Asociației „Amicii U.R.S.S.”, iar scriitorul P. Cimpeanu a conferențiat la Casa de cultură a tineretului „Vasile Roașă” despre „Patriotismul tineretului ogîndit în literatura sovietică”.

(Agerpres)

În laboratorul central al Uzinelor chimice „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Baia Mare, tineretele laborante Maria Giurgiu și Maria Repka, efectuează determinări ale sulfului.

Foto: P. POP

Tradiții ale Marii Prietenii

— Dar ce-am făcut noi pentru ca să-l îndreptăm, cum i-am ajutat? a spus mai departe Traian Vueric. La această întrebare ar-

— Dar ce-am făcut noi pentru ca să-l îndreptăm, cum i-am ajutat? a spus mai departe Traian Vueric. La această întrebare ar-

Astăzi se deschide cel de al V-lea Congres al A.R.L.U.S., organizație largă de masă care joacă un rol important în stringerea relațiilor de prietenie romino-sovietice.

Congresul se întrunește în atmosfera însuflețită a Lunii prieteniei romino-sovietice, tradițională manifestare a sentimentelor de prietenie pe care poporul nostru le nutrește față de poporul sovietic. El coincide cu aniversarea a două date remarcabile: 25 de ani de înființarea Asociației „Amicii U.R.S.S.” și împlinirea a 15 ani de la constituirea A.R.L.U.S.-ului.

Prietenia dintre poporul român și cel sovietic, dragostea oamenilor muncii din țara noastră pentru Uniunea Sovietică are o tradiție bogată.

Cu dragoste frățească și cu mare entuziasm au salutat oamenii muncii din țara noastră victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, nașterea primului stat al muncitorilor și țărănilor. „Impodobiți-vă piepturile, muncitori, cu ocarde roșii, avîntați pălăriile în vîzduh, umpleți-l cu strigăte de bucurie și victorie pentru că viitorul clasei muncitoare de pretutindeni, socialismul — se înfăptuiește”. Așa glăsuia un manifest apărut în România în 1918 și semnat „Muncitorii socialisti”. Odată cu crearea P.C.R.S., mișcarea de solidaritate cu primul stat al muncitorilor și țărănilor a cunoscut o nouă amploare în țara noastră. Sfîdînd teroarea stăpînirii burghuero-moșieresci, comunistii dezvăluiau adevărul luminos despre marile state socialiste și arătau necîntat că singura politică corespunzătoare intereselor țării, intereselor vitale ale poporului român este politica de prietenie și alianță cu U.R.S.S.

Masele muncitoare din România doreau fierbinte să cunoască adevărul despre U.R.S.S., să se stabilească legături cit mai strînse cu marea țară a socialismului victorios. Sub conducerea P.C.R. ele s-au ridicat cu hotărîre la luptă împotriva poliției dușmănoase dusă de regimul burghuero-moșieresc față de Uniunea Sovietică. În acele vremuri întunecate, înfruntînd teroarea burghuero-moșierescă, clasa muncitoare își manifesta prin greve și demonstrații holărarea de nestrămutat de a lupta împotriva prăgărilor războiului antisovietic. În fiecare an de 7 Noiembrie — ca semn al dragostei și prieteniei față de U.R.S.S. — se ras-pindeau miși și miș de manifeste, se țineau întruniri și mitinguri prin care oamenii muncii, mobilizați de comunistii — își afirmau voința de a pune stăvilă prăgătirii războiului antisovietic.

Sub conducerea și îndrumarea P.C.R., în anul 1934 se înființează organizația legală de masă „Amicii U.R.S.S.”. În aplul adresat către toți muncitorii, țărăni și intelectuali din țară și poporul nostru de a cunoaște Marea Tară a Socialismului. Dar guvernanta regimului burghuero-moșieresc au interzis plecarea delegației în U.R.S.S.

În ciuda terorii autorităților regimului burghuero-moșieresc, prestigiuul Asociației „Amicii U.R.S.S.” creștea din zi în zi. Măsurile fasciste ale guvernului au slăbit urt în rîndurile celor mai largi pătri ale populației.

Publicistul și scriitorul comunist Alexandru Saliu, unul din membrii conducerii Asociației „Amicii U.R.S.S.” a reușit în polida pledicilor puse de autoritățile regimului burghuero-moșieresc, să viziteze marea țară vecină — Uniunea Sovietică.

La cîteva luni după întorcerea

Sub conducerea P.C.R., în întreaga țară au luat ființă secțiunile ale Asociației „Amicii U.R.S.S.”. Astfel în primele zile ale lunii august 1934 au luat ființă secțiunile ale organizației la Iași și Pitești, iar mai tirziu la Cluj, Brașov, Ploiești, Craiova, Timișoara, Galați și alte orașe.

Arătînd rolul mare care îl are Uniunea Sovietică în lupta pentru menținerea păcii, circulația comitetului Asociației adresată către toate secțiunile din țară sublinia: „În această vreme de pagăli de război și teroare fascisto-litleristică, cînd toate creațiile civilizate sînt pe cale de distrugere, popoarele U.R.S.S. muncesc pentru pace și obțin mari realizări în toate domeniile. De aceea apropierea noastră de popoarele Uniunii Sovietice trebuie să devină o legătură temenică de prietenie”.

Asociația a hotărît pentru 7 Noiembrie 1934 să trimită o delegație formată din muncitori, țărani și intelectuali în U.R.S.S. Vizitarea Uniunii Sovietice cores-pundea năzuirilor arzătoare ale poporului nostru de a cunoaște Marea Tară a Socialismului. Dar guvernanta regimului burghuero-moșieresc au interzis plecarea delegației în U.R.S.S.

Temîndu-se de adevăr, înpămîntat de creșterea putericii și sentimentelor de prietenie ale maselor față de Uniunea Sovietică, guvernul burghuero-moșieresc a trecut la măsuri represive, de prigonire și apoi, în noiembrie 1934, la interzicerea Asociației „Amicii U.R.S.S.”.

Sub conducerea P.C.R., în întreaga țară au avut loc manifestații de solidaritate a oamenilor muncii cu membrii asociației prigonii de poliție.

Pe scenele teatrelor din țară se desfașurau cu succes spectacole cu piese din repertoriul din acea vreme al teatrelor din Moscova, Leningrad și Kiev. Filmele sovietice cîștigaseră simpatia publicului, care transformă viziunea lor într-o adevărată manifestare de simpatie pentru marea popor sovietic constructor al socialismului.

Temîndu-se de adevăr, înpămîntat de creșterea putericii și sentimentelor de prietenie ale maselor față de Uniunea Sovietică, guvernul burghuero-moșieresc a trecut la măsuri represive, de prigonire și apoi, în noiembrie 1934, la interzicerea Asociației „Amicii U.R.S.S.”.

Sub conducerea P.C.R., în întreaga țară au avut loc manifestații de solidaritate a oamenilor muncii cu membrii asociației prigonii de poliție.

Cu toate măsurile represive luate de autoritățile regimului burghuero-moșieresc împotriva comunistilor care activau în ca-

drul organizațiilor de masă, cu toată interzicerea de către poliție a Asociației „Amicii U.R.S.S.” regimul burghuero-moșieresc nu a putut trîmbași lupta dusă de oamenii muncii din țara noastră pentru prietenie cu Uniunea Sovietică. Ca o expresie a acestei lupte, masele populare, sub conducerea P.C.R., găsesc noi forme de manifestare a sentimentelor lor de dragoste față de Uniunea Sovietică.

În primavara anului 1935 ia ființă o nouă organizație legală condusă de partid care avea să continue activitatea asociației „Amicii U.R.S.S.” — Societatea pentru întîlnirea raporturilor culturale dintre România și Uniunea Sovietică. Desigur că această organizație avea să devină o bogată activitate pentru conținutul întărire a prieteniei romino-sovietice. Sub îndrumarea permanentă a partidului, A.R.L.U.S. s-a devenit în cei 15 ani de existență o largă organizație de masă care cuprinde milioane de membri și a cărei activitate se bucură de preluarea unanimă. Alături de celelalte organizații de masă și institutii de stat, A.R.L.U.S. își aduce aportul la opera pe care o înfăptuiește Partidul Muncitoresc Român de educare a oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al atașamentului față de Uniunea Sovietică, față de întregul lagăr socialist.

Bilanțul rodnic pe care-l face acum A.R.L.U.S. la cel de-al V-lea Congres și în preajma celei de-a 15-a aniversări este o premiză și un îndemn pentru obținerea de noi și noi succese, pentru mărirea aportului pe care această organizație de masă îl aduce la cauza întăririi prieteniei de nezdruclănat romino-sovietice.

GH. MOȚ

Chipurile surprinse de fotoreporter sînt concentrate. Fiecare membră a cercului de critice al clubului C.F.R. „16 Februarie” din Timișoara vrea să deprîndă cît mai bine arta studiului

Foto: S. NICULESCU

De peste hotare

Lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS: La 30 octombrie, la Kremlin s-a reluat lucrările cea de-a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În Sesiunea a III-a a Sovietului Suprem al U.R.S.S. s-a discutat proiectul de lege privind dezvoltarea economiei naționale și al bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1960. La discuții au participat 38 de persoane.

În ședința de dimineață a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a avut cuvântul Aleksiei Kosighin, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S.

Aleksiei Kosighin a subliniat că proiectul planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1960, prezentat de guvern, a fost pe deplin aprobat de deputați. După cum au arătat discuțiile, acest plan reflectă în mod just principalele direcții ale dezvoltării economiei și culturii. Planul, a arătat A. Kosighin, reflectă politica de pace a guvernului sovietic, năzuindu-se la pacea generală.

Deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. au adoptat în unanimitate legea cu privire la planul de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1960.

În cadrul ședinței Sovietului Suprem al U.R.S.S. au adoptat bugetul de stat al U.R.S.S. care prevede la capitolul veniturii suma de 772.990.487.000 ruble, iar la capitolul cheltuielii — 745.808.593.000 ruble, astfel încât veniturile depășesc cheltuielile cu 27.181.894.000 ruble. Bugetul a fost adoptat fiindu-se seama de propunerile făcute de comisiile bugetară și economică ale Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În cadrul ședinței din dimineața zilei de 30 octombrie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. s-au adoptat de asemenea în unanimitate legile cu privire la planul de stat de dezvoltare a economiei naționale și cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1960.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS: În ședința din 30 octombrie a celei de-a treia sesiuni a

Sovietului Suprem al U.R.S.S., Dmitri Polianski, președintele Comisiei pentru propuneri legislative a Sovietului Suprem al U.R.S.S., a prezentat raportul la proiectul de lege cu privire la procedura de revocare a deputaților Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Raportorul a expus noile prevederi ale proiectului de lege. Potrivit proiectului de lege, a spus Polianski, dreptul de a ridica problema revocării deputaților Sovietului Suprem al U.R.S.S. este acordat atât organizațiilor obștești și asociațiilor oamenilor muncii, cât și adunărilor generale ale muncitorilor și funcționarilor — pe întreg teritoriul — pe colhozuri și sate, ale mișcărilor — pe unități militare.

Totodată proiectul de lege prevede condiții care fac imposibilă revocarea unui deputat, fără temei.

Adoptarea legii cu privire la procedura revocării deputaților Sovietului Suprem al U.R.S.S., a arătat Polianski, va constitui un eveniment important în viața de stat a țării noastre, atestând dezvoltarea continuă a democrației socialiste sovietice.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS: La 30 octombrie, în cadrul ședinței comune ale celor două Camere, deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S., au dezbătut proiectele de lege cu privire la drepturile bugetare ale U.R.S.S. și republicilor unionale și cu privire la revocarea deputatilor Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a aprobat în unanimitate, prin votul separat al Camerelor, legea cu privire la drepturile bugetare ale U.R.S.S. și ale republicilor unionale și „Legea cu privire la procedura revocării deputaților Sovietului Suprem al U.R.S.S.”.

Cea de-a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a aprobat decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la formarea și transformarea ministerelor, cu privire la crearea comitetelor de stat de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., cu privire la numirea de miniștri și

președinți ai comitetelor de stat și alte decret.

Printre decretul aprobat se află decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la numirea lui Aleksiei Kosighin ca președinte al Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S., cu privire la numirea lui Iosif Kuzmin, ca președinte al Comitetului de Stat tehnico-științific de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Sesiunea a hotărât eliberarea din funcția de vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a lui Mihail Tarasov (R.S.F.S.R.), Mihail Ciubidze (Gruzia), Akhmed Turkmenev (Turkmenia). S-a hotărât numirea lui Nurberdo Bahramov, președinte Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Turkmenie, în funcția de vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. continuă sâmbătă 31 octombrie.

Poporul francez așteaptă cu un viu interes vizita lui N. S. Hrușciov

PARIS 30 (Agerpres). — Vizita primului ministru al U.R.S.S., N. S. Hrușciov este așteptată cu cel mai viu interes de opinia publică franceză. Se subliniază în unanimitate, după cum arată și ziarul „Combat”, utilitatea dialogului dintre premierul sovietic și șeful statului francez înaintea înființării comuniștilor (Est-Vest). Într-o declarație făcută corespunzător ziarului „Pravda”, Depreux, secretarul general al Partidului socialist autonom, a arătat că astfel de înființări sunt foarte folositoare pentru consolidarea păcii. În cursul apropriei întrevierii dintre N. S. Hrușciov și de Gaulle, a spus Depreux, vor fi abordate fără îndoială problema dezarmării, precum și aceea a interzicerii armelor nucleare. Considerăm că trebuie să evităm omerica de teama pentru soarta sa. Ne pronunțăm împotriva experimentelor cu arma nucleară. Este necesar să arătăm, a continuat omul politic francez, că vizita lui N. S. Hrușciov în țara noastră va contribui la îmbunătățirea relațiilor franco-sovietice, va constitui un pas pe calea traducerii în viață a principiului coexistenței pașnice.

„Vizita lui N. S. Hrușciov, scrie și săptămânatul catolic „Temoignage Chretien” (Est-Vest), înțelegând că poporul francez este nevoit să nu se aștepte.

Ca o oglindire a atenției acordate în Franța vizitei lui N. S. Hrușciov, ziarul „Libération” reproduse o informație care circula în cercurile apropiate de Ministerul de Externe al Franței, potrivit căreia orașele provinciale franceze sunt foarte preocupate de șansele pe care le au de a figura pe lista celor ce vor fi vizitate de premierul sovietic. Ziarul „Libération” arată în concluzie că în Franța „tot mai mulți încep să înțeleagă acum că o pace trainică nu poate exista fără tratative cu cei împotriva cărora eram împinși să luptăm...” „In același timp, scrie ziarul, scade conștiința numărului înconștienților care acceptau cu înimă ușoară războiul și distrugerea generală...”

In Adunarea Generală a O. N. U.

Declarația delegației sovietice cu privire la intenția de a se trimite în Laos o comisie permanentă a O.N.U.

NEW YORK 30 (Agerpres). — Delegația sovietică la cea de-a XIV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a dat publicității următoarea declarație cu privire

la intenția de a se trimite în Laos o comisie permanentă a O.N.U.

În ultimul timp presa occidentală a informat că anumite cercuri emit ideea creării unui fel de misiuni permanente a O.N.U. în Laos. Totodată unele agenții occidentale, în special Reuter, răspundee zvonul că Uniunea Sovietică nu ar intenționa să obținere împotriva trimiterii acestei misiuni în Laos.

Comitetul Politic continuă dezbaterile asupra problemei dezarmării generale și totale

NEW YORK 30. — Corespundenții speciali: La 29 octombrie, Comitetul Politic a continuat dezbaterile asupra propunerii sovietice privind dezarmarea generală și totală. Pe lista vorbitoarelor mai figurează 30 de delegați. În ședința de dimineață au vorbit delegații Etiopiei, Indoneziei, Filipinelor, Guineei și Israelului.

Deschizând ședința Comitetului Politic președintele comitetului, Franz Matsch (Austria), a subliniat că este pentru prima dată când toți membrii Organizației Națiunilor Unite sprijină un proiect de rezoluție și a remarcat faptul că aceasta este de bun augur pentru activitatea Comitetului celor zece țări pentru dezarmarea de la Geneva.

Primul vorbitor, delegatul Etiopiei, a criticat poziția acestor delegați care au afirmat că o lume lipsită de armamente nu ar fi suficient de pregătită în fața diferitelor evenimente. Delegatul Etiopiei a subliniat că a punctat astfel problema ar însemna de fapt a sprijini părerea aceluia care susține că dezarmarea nu este necesară în nici un caz.

Delegatul Indoneziei, Ali Sastraomadjaja, a subliniat la începutul cuvântării sale aspirațiile favorabile sub care se desfășoară discuțiile în acest an la Organizația Națiunilor Unite în problema dezarmării. El a spus de asemenea în evidență consensul unanim ca Comitetul celor zece țări să examineze în amănunt propunerile făcute, în primul rând propunerile Uniunii Sovietice asupra dezarmării generale și totale.

El a arătat că există o tendință periculoasă de a exagera partea întinsească a taboului actual al situației internaționale și a avertizat asupra pericolului care decurge din crearea unei aliații diu de resemnare față de problema dezarmării. Propunerea sovietică de dezarmare generală și totală, a spus delegatul Indoneziei, este revoluționară prin scopul ei. Ea va permite să se renunțe la folosirea armelor în relațiile internaționale între state.

Încheiere Ali Sastraomadjaja a subliniat atașamentul său deplin față de rezoluția comună care a fost prezentată de cele 82 de delegații Comitetului Politic.

În continuare ședința de dimineață a avut cuvântul ministrului de Externe al R.S.S. Bielorusei, Kuzma Kiselev. Sprijinind rezoluția aflată în fața comitetului el a arătat că în mod practic toți vorbitorii și-au exprimat dorința de a sprijini schema principială de bază ale propunerii sovietice.

În legătură cu aceasta, delegația sovietică la cea de-a XIV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. consideră necesar să declare că nu se poate fi vorba ca Uniunea Sovietică să sprijine sau cel puțin să-și dea consimțământul tacit la folosirea numelui Organizației Națiunilor Unite pentru camuflarea unor acțiuni ilegale de acest fel.

Poziția Uniunii Sovietice în legătură cu recente evenimente din Laos a fost expusă în documentele sovietice corespunzătoare din 18 august și 14 septembrie 1959.

Încordarea care s-a creat în regiunea Laosului poate și trebuie să fie lichidată numai pe baza și în cadrul acordurilor de la Geneva din anul 1954, care constituie baza păcii și securității în Indochina. Asemenea măsuri ca crearea unui șar-zis subcomitet pentru Laos care necoetiv Carta O.N.U., sau ca trimiterea în Laos a unei misiuni permanente a O.N.U., înseamnă însă subminarea acordurilor de la Geneva și due prin aceasta la lichidarea principalei și unice baze juridice pentru menținerea păcii în Vietnam, Laos și Cambodgia. Inițiatorii acestor măsuri nu trebuie să uite urmările grave pe care le pot avea asemenea acțiuni pentru cauza păcii în Asia de sud-est și în întreaga lume.

Vizita acad. A. Joja in Grecia

ATENA 30 (Agerpres). — Corespundenții speciali: În dimineața de 30 octombrie, acad. Atanasie Joja, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al R.P. Romine și ministrul învățământului și Culturii, care se află la Atena la invitația Academiei de Științe a Greciei, a avut o întrevieră cu ministrul Afacerilor Externe al Greciei, Evangelos Averoff. El a fost însoțit de ambasadorul R. P. Romine în Grecia, Ion Drincescu.

În cursul zilei de vineri, acad. Atanasie Joja a vizitat, împreună cu Ion Drincescu, Academia de Științe din Atena. Membrii Senatului Academiei de Științe au făcut o primă caldușoasă oaspeților romini. Acțiunea au fost salutați de președintele Academiei, Spiros Melas, de secretarul general al Academiei, prof. A. Orlandos, de cunoscutul astronom grec, prof. Xanthakis și de ceilalți membri ai Senatului Academiei.

Președintele, Spiros Melas, a arătat ca vizita pe care a întreprins-o nu de mult în Republica Populară Romină l-a oferit posibilitatea de a cunoaște frumosele realizări ale României pe țărni economice, culturale și științifice. El a subliniat că a fost profund impresionat de amploarea marilor construcții din România și de intensitatea activității cercetărilor romine în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pacifice.

Membrii Senatului Academiei au lăsat să exprime sentimentele de prietenie pe care poporul grec, oamenii de cultură și știință din Grecia, le nutrește față de poporul român.

Acad. Atanasie Joja a mulțumit pentru caldușoasă primire și a subliniat că un schimb cit mai larg de vizite ale oamenilor de cultură și de știință din R.P. Romine și Grecia va contribui la o cunoaștere reciprocă mai profundă, la întărirea prieteniei dintre cele două țări și va servi cauzii păcii.

Subliniind caldușoasă primire făcută academiștilor A. Joja în capitala Greciei, ziarul „Kathimerini” scrie: „Există speranța că această vizită va contribui la crearea unui climat balcanic mai sanatos”.

„Poporul grec, scrie între altele ziarul „Avghii” de vineri, primește cu cordialitate pe reprezentantul guvernului român și prieten sincer al țării noastre, dl. Joja”.

Primarul Bagdadului e impresionat de progresul țării noastre

BAGDAD 30 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, primarul orașului Bagdad, Abdul Majid Hassan, a participat la sărbătorile comemorative ale orașului București. În declarațiile sale, publicate de ziarul „Itihad Al Saab” Abdul Majid Hassan relevă activitatea depusă de Statul Popular al Capitalei pentru întărirea construcțiilor și instalărilor editării, pentru elaborarea și înfăptuirea planurilor urbanistice și de sistematizare. „Nu”, a declarat el, „NE VOM STRĂDUI SĂ PROFITĂM DE EXPERIENȚA DOBÎNDITA DE COLEGII NOSTRI ROMINI PENTRU A SISTEMATIZA ORAȘUL BAGDAD”.

Prezența rominești peste hotare

WASHINGTON 30 (Agerpres). — Zilele trecute s-a deschis în orașul Zanesville (statul Ohio, S.U.A.), o expoziție de artă populară rominească în cadrul schimburilor culturale romino-americane.

La inaugurarea expoziției au luat cuvântul I. Dolezal, prim-secretar al Legației R. P. Romine din Washington, și dr. Franklin Ludden, profesor de istoria artelor la Universitatea statului Ohio.

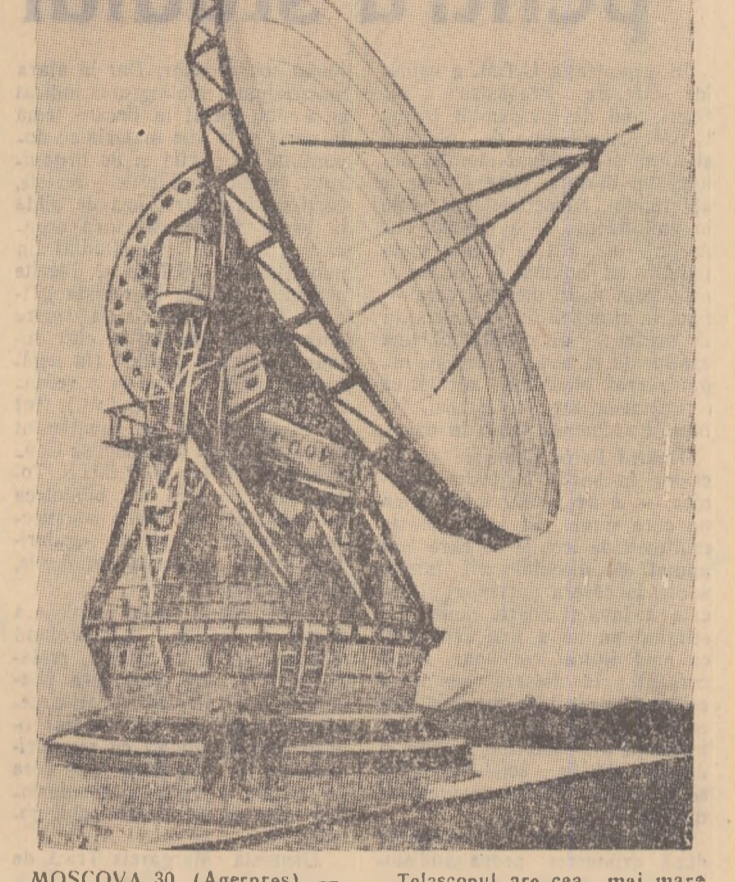
În cuvântul său dr. Ludden a spus printre altele: „Arta populară rominească este vestită de multe decenii ca fiind una dintre cele mai autentice. Expoziția prezentată la Institutul de artă conține o colecție excelentă de obiecte de artă populară și va fi extrem de instructivă atât pentru publicul cit și pentru cercetători. Aproprie nici o artă populară nu are o altă mare bogăzie și o tradiție culturală atât de veche ca cea pe care o vedește materialul rominească”.

Naționalizarea concesiunilor petrolifere din Cuba

HAVANA 30 (Agerpres). — Referindu-se la informații transmise de postul de radio Voz din Havana, agențiile de presă anunță o serie de decrete adoptate de guvernul Fidel Castro privind naționalizarea concesiunilor petrolifere străine din Cuba și aplicarea de impozite speciale exporturilor de minerale.

Primul decret lege elaborat de un comitet guvernamental înscănat cu probleme legate de industrializarea țării, se aplică la o suprafață de 44 milioane hectare terenuri petrolifere aparținând unui număr de 35 societăți străine, inclusiv trusturile Shell Oil, E.S.S.O și Standard Oil.

Primul mare radiotelescop mobil din U.R.S.S.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS: După cum anunță ziarul „Izvestia”, la stația de lingă Moscova a Institutului de fizică „Lebedev”, aparținând Academiei de Științe a U.R.S.S., a fost construit și dat în exploatare de probă primul mare radiotelescop mobil din U.R.S.S. Diametrul oglinzii lui parabolice este de 22 metri, iar distanța locală — de 9,5 metri. Greutatea oglinzii este de 65 tone, iar în întregul telescop de 380 tone.

Telescopul are cea mai mare putere separată dintre toate telescoapele mobile existente în lume.

La aceeași stație se construiește CEL MAI MARE RADIOTELESCOP DIN LUME, ÎN FORMA DE CRUCE. ANVERGURA FIACĂRUIA DINTRE CELE DOUĂ BRAȚE ALE TELESCOPULUI ESTE DE APROXIMATIV UN KILOMETRU, IAR ÎNALȚIMEA 40 METRI.

Noul ministru al Italiei la București și-a prezentat scrisorile de acreditare

La 30 octombrie a.c. Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, a primit pe dl. Alberto Paveri Fontana, Trimis Extraordinar și Ministru Plenipotențiar al Italiei în Republica Populară Romină, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

La solemnitate au asistat tovarășii: Gheorghe Stoica, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P. Romine, Alexandru Lazăreanu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Traian Micu, director în Ministerul Afacerilor Externe, Nicu Serban, director ad-interim al Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, Ion Vrabie, directorul cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Ministrul Italiei a fost însoțit de domnul Ludovic Carducci Artensio, prim-secretar, Lt. Col. Giuseppe Bonsignore, atașat militar, Carlo Garavalli, atașat comercial, Antonio Fabretto și Francesco Zaffuto, atașați ai Legației Italiei la București.

Cu acest prilej, Ministrul Italiei și tovarășul Ion Gheorghe Maurer au rostit cuvântări. Referindu-se la bunele relații dintre Italia și Republica Populară Romină, dl. Alberto Paveri Fontana a declarat că „va depune toate eforturile pentru a face încă și mai intense și cordiale relațiile de prietenie și de colaborare care sînt tradiționale între cele două țări ale noastre”.

Numirea noului ministru al R. P. Romine în Republica Orientală Uruguay

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, tovarășul Francisc Păcuraru a fost numit în calitate de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P. Romine în Republica Orientală Uruguay, în locul tovarășului Victor Dimitriu, care a primit alte însărcinări.

Pe scurt

MOSCOVA. — Cunoscutul scriitor american Erskine Caldwell, care se află în U.R.S.S. în calitate de turist, împreună cu soția sa, a declarat unui corespondent al agenției TASS: „Sînt foarte fericit că, după multă vreme, am din nou posibilitatea să vizitez Uniunea Sovietică. M-am înființat cu oamenii sovietici în timpul războiului, iar acum vreau să-l văd în condiții de pace. Într-o convorbire cu scriitorul sovietic Caldwell a salutat acțiunile îndreptate spre largirea colaborării culturale dintre U.R.S.S. și S.U.A.”

MEXICO CITY. — Agenția Associated Press, citind informații oficiale anunță că numărul celor care au pierit în urma catastrofei provocate de ciclun în regiunile de pe coasta Pacificului se ridică la aproximativ 1000 persoane. Sînt peste 1500 de răniți grav înregistrați.

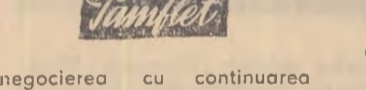
TELEGRAMA DIN GUADALAJARA. — Capitala statului Jalisco — arată că peste 75.000 persoane din această regiune sînt lipsite de locuințe din cauza inundațiilor.

PORT OF SPAIN. — Într-un interviu acordat ziarului „Trinidad Guardian” generalul Humberto Delgado, fost candidat al opoziției la președinția Portugaliei a declarat că alege să renunțe la președinția republicii și constituie o „farsă”. Generalul Delgado a sosit în Trinidad ca învitat al Comitetului pentru eliberarea Portugaliei, condus de senatorul Ravel.

OCUPINDU-SE DE SITUAȚIA INTERNĂ din Portugalia, generalul Delgado a calificat-o drept o „dictatură totală”.

Suspinele d-lui Lindley

Sînt oameni care nu știu să piardă și să se incline în fața realității, ei se cramponează de idei perimate. El ar dori să trezească politicienii americani trei direcții: „continuarea curselor încarnărilor, negocierea și continuarea luptei mondiale prin toate forțele pînă în pragul războiului”. În această frază smulșă din arsenalul propagandistic folosit de adversarii păcii sună straniu cuvîntul „negociere”, pus acolo, în mod evident, sub presiunea viciilor a realităților. Dar cum se împacă

„războiului rece”, continuarea acestui flagel ce înveninează climatul internațional, relațiile între state. Pentru aceasta este preconizată, mai departe, întărirea aliaților agresive de tipul C.E.N.T.O., S.E.A.T.O., N.A.T.O., sprijinirea cunoscutelor firme politice folosite de CIA Kai-și, Li Sin Man și compania, intensificarea ajutorului militar pentru străinătate și așa mai departe, ca pe neferite vremi de plin „război rece”.

De Lindley și prietenii săi care au ruginit pe poziții de forță, uită că lumea nu rămîne pe loc, că omenirea va îngrupa fără regret „războiului rece” fără să se emoționeze de suspinele celor ce o cîștigă avari de pe urma lui. Presiunea opiniei publice dorită de pace va strivi pe promotorii „războiului rece” — ceea ce nu va fi decît spre cîștigul omenirii.

„Să înaintăm în plină viteză în dezvoltarea rachetelor și a cercetărilor și în crearea altor tipuri de arme perfecționate” spune autorul articolului din „Newsweek”. Cînd se face a-

Muncitorii agricoli și țărani italieni au demonstrat recent pe străzile orașului Putignano cerînd micșorarea impozitelor și ajutorarea cultivatorilor.